

Εἶνε λόγος—πρόγραμμα καὶ διὰ τοῦτο εἰδικῆς μελέτης ἄξιος.

Χθὲς περὶ μεσημβρίαν ὁ ἐν ταῖς φυλακαῖς Κόκλα, κρατούμενος θωμανὸς Χαϊδάρ Χουσεῖν ἐτραυματίσθη διὰ σουγιά εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματος τὸν οἰοεὶ θετὸν υἷον τοῦ Σαμουήλ Ἀβδούλ ὅστις αὐθροεὶ μετηνέχθη εἰς τὸ θεραπευτήριον τῶν φυλακῶν, ἔνθα διατελεῖ ἐκτὸς κινδύνου, χορηγηθείσης τῆς ἀπαιτουμένης ἰατρικῆς βοηθείας.

Ἐπαπειλοῦνται προβιάσμοι ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων ἀξιοματικῶν!

Ἡ ἀτυχὴς κ. Ῥηγόπουλος ἀπεδοκιμάσθη πανηγυρικώτατα καὶ ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ ἐπαρχίᾳ του. Ἰδοὺ τί γράφει ὁ Φορολογούμενος ἢ πρωτίστη Πατραϊκῆ ἐφημερίς, ἀντιπολιτευομένη σημειώσατε: «Τὸ ἐπεισόδιον ὅπερ παρήγαγεν εἰς μέσον ἡ ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως ἡμῶν παράστασις τοῦ ἡμετέρου βουλευτοῦ κ. Ῥηγοπούλου, τοσοῦτον ἐγελοτοποιήθη διὰ τῆς κουφότητος τοῦ ἀντιπροσώπου ἡμῶν τούτου, ὥστε ἡ περὶ αὐτοῦ συζήτησις εἶναι ἀντικείμενον ἀνάξιον τῆς προσοχῆς σοβαρῶν ἀνθρώπων. Ἄν ἐν τούτοις ἡ ἀγυρτία ζητῆ ἀκόμη νὰ ἐκμεταλλευθῇ ἐξ αὐτοῦ, αἱ πρὸς τοῦτο μεθοδοὶ τῆς εἰσὶ λίαν χονδροειδεῖς καὶ οὐδένα δύνανται νὰ ἐξαπατῶσιν ἂν δ' εὐρίσκωνται ἀκόμη ἀνθρώποι παρ' ἡμῖν, ἀποστᾶται τῆς λογικῆς ἀποθαυμάζοντες τὸ ἐπίσημον **ξεμώραμα**, τοῦτο σημαίνει ὅτι τὸ θράσος των εἶναι ἔσον πρὸς τὴν στενοκεφαλίαν των καὶ ὅτι οὐδέποτε ἠσθένεσε ἡ ἀλήθεια τοῦ γαλλικοῦ λογιῶν ὅτι «ἐνας μωρὸς ἀποθαυμάζεται πάντοτε παρ' ἄλλου μωροτέρου».

— Ἡ προαγγελθεῖσα παράστασις «Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου» ὑπὸ δμίλου φοιτητῶν, προγυμνασθέντων ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ εἰς τὰ τοιαῦτα κ. Ἀντωνίου Βερβέρη, γενήσεται αὔριον ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς πόλεως.

— Ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας ὁ κ. Ἀδὰμ Ἀνακατομένος κτηματίας ἐν Λαρίσση καὶ ἀρχαῖος δημοσιογράφος ἐκ τῶν θαλερωτέρων τέκνων τῆς Μακεδονίας.

— Ἀναχωροῦσι σήμερον εἰς Κωνσταντινούπολιν οἱ καθηγηταὶ τῆς Μεγάλῃς τοῦ Γένους Σχολῆς κκ. Σπαθάρης καὶ Ζαχαριάδης, ἀφίσαντες ἐνταῦθα ἀρίστα ἀναμνήσεις.

— Ἀναχωρεῖ ἐπίσης ὁ φρενολόγος διδάκτωρ τῆς ἰατρικῆς κ. Σίμων Ἀποστολίδης. Καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα ὀρίζεται αὐτῷ θέσις διευθυντοῦ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει νεοτεύκτου Φρενοκομείου. Ἔχομεν πεποίθησιν ὅτι ὁ κ. Ἀποστολίδης θέλει ἀντιπροσωπεύσει ἐν Ἀνατολῇ ἐπαξίως τῆς εὐφυΐας καὶ τῶν εἰδικῶν σπουδῶν του τὸν ἐξοχὸν καὶ δεινὸν τοῦτον κλάδον τῆς ἐπιστήμης, τώρα μάλιστα ὅτε ἡ κοινωνία τῆς Κωνσταντινουπόλεως διέρχεται περίοδον καθαρῶς παθολογικὴν μὲ τόσα φοβερά συμπτώματα.

— Ἀναχωρεῖ εἰς Κατάκωλον ὡς ὑπάλληλος τοῦ σιδη-

ροδρόμου Κατακώλου—Πύργου ὁ κάλλιστος νέος διδάκτωρ τῆς νομικῆς Α. Κόκκος. Τὸν συνοδεύομεν μὲ τὰς θερμότερας εὐχὰς μας εἰς στάδιον τόσον πρακτικόν.

— Προχθὲς εἰς ἀσθενῆς, καχεκτικὸς, ὠχρὸς ὡς χρυσοὺς καὶ λευκὸς ὡς σκελετός, σταλαῖς εἰς τὸ Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον ἐξεδήλωσε ἀμέσως δυνατὰ φαινόμενα παραφροσύνης. Τὸ ἀστειότερον καὶ τραγικώτερον ἦτο ὅτι χωθεῖς ὑπὸ τὰς κλίνας μερικῶν ἀνιάτων ἀσθενῶν ὁ σκελετός ἐκεῖνος ἀντλῶν δυνάμεις ἐκ τῆς μανίας του τοὺς ἀνεποδογύρισεν. Κατὰ συνέπειαν παρεπέμφθη εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

— Τὴν Κυριακὴν, περὶ τὴν 8ην ὥραν ἐν τῷ ρωσικῷ ναφ, τελοῦνται οἱ γάμοι τῆς δεσποινίδος Φιλοζωφῆ μετὰ τινος Ρώσου ἀξιοματικοῦ.

— Συνέστη ἐνταῦθα *Λέσχη τῶν Μικρασιατῶν Σπουδαστῶν* σκοποῦσα τὴν συγκέντρωσιν των ὡς καὶ τὴν συλλογὴν θετικῶν στατιστικῶν πληροφοριῶν περὶ τῆς ἐκπαιδευτικῆς καὶ τῆς ἄλλῃς καταστάσεως τῆς πατρίδος των. Τὴν Λέσχην συγκροτοῦσιν ἐντιμότεροι νέοι φοιτηταί, πλήρεις ἐnthουσιασμοῦ. Πιστεύομεν ὅτι θὰ τύχη τῆς συνδρομῆς τῶν δυναμένων, ὡς τὸ μόνον τοιοῦτο μικρασιατῶν ἴδρυμα ἐνταῦθα. Θὰ γράψωμεν καὶ ἄλλοτε περὶ αὐτοῦ.

— Ἐγένοντο καὶ οἱ γάμοι τοῦ ἐτέρου ἐκ τῶν νεωτεριστῶν διευθυντῶν τοῦ ξενοδοχείου *Εὐτέρπη* κ. Γεωργίου Ζαμίχα μετὰ τῆς κόρης Ἀννέτας Διδόλη ἐν τῷ ναφ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς παρισταμένων πολλῶν φίλων ἀμοτέρων τῶν νυμφίων. Ἐβάγαμεν καὶ τὰ κουφέτα τους, τὰ πῦραμεν γλυκύτατα καὶ ἀρωματικά, τοιοῦτον δὲ εὐχόμεθα τὸν βίον τῶν νεονύμφων.

— Ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Νικηφόρου θίασος θεατρικὸς βασιδουζουκικός, περιλαμβάνων τοὺς καλοὺς ἠθοποιούς Κοτοπούλην καὶ Μπίστην καὶ ἄλλους ἀπῆλθεν εἰς Βῆλον, ὅπου θὰ σπειρῇ ἐναλλάξ δάκρυα καὶ γέλωτας μετὰ τῶν φιλογέλων Βολιωτῶν καὶ τῶν φιλοδακρῶν Βολιωτίδων. Ἀμήν.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ

ΚΑΙ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Οἱ σκύλοι εἰς τὰ σχολεῖα!

Ἐκυμαίνομεθα μετὰ τῶν δύο ἰδεῶν ἡ ἐφαρμογῆς ἐνὸς γρόνθου ἐπὶ τοῦ στόματός του ἢ ἐνὸς καγχασμοῦ. Ἄλλ' οὔτε τὸ ἐν ἔγινε οὔτε τὸ ἕτερον ἀφέθημεν μόνον εἰς σκέψεις, προσπαθοῦντες νὰ ἐξηγήσωμεν ψυχολογικῶς τὴν φοβερὰν ἀντίθεσιν ἐνὸς φυσιολογικῶς λειτουργούντος νοός, ὅστις ἐν ᾧ καθ' ἐκάστην εἰς πολυπλόκους ἐργασίας ἢ δύσκολα ζητήματα ἀποδεικνύεται ἔχων ἰσχυρὰν ἀντίληψιν καὶ δύναμιν λογικῆς, αἴφνης φαίνεται ὁ ἀσθενέστερος μέχρις ἡλιθιότητος καὶ εἰς τοὺς πλέον ἀπλουστάτους συλλογισμούς.

Πῶς ἔκαμε τὰς διαγνώσεις ταύτας τοῦ ἀσθενοῦς ὁ φίλος μας; ποῦ στριζόμενος; ἢ τί ἐνοεῖ καὶ πῶς φαντάζεται τῆς ἀλλοιώσεως ἃς ἐπέφερεν ἡ νοσὸς εἰς τὸν ὄργανισμὸν τοῦ ἀσθενοῦς; Δὲν ἐσκέφθη τίποτε μόνον ὀμίλησε!

Καὶ ἐπειδὴ ἡ περίστασις αὐτὴ μᾶς ἐνθυμίζει μίαν ὀλεθρίαν καὶ ἀνήθικον διαγωγὴν τῆς κοινωνίας ἀπέναντι τῶν ἰατρῶν, ὁσάκις εἰς ἀσθενὴς ὑπὸ θεραπείαν ἰατροῦ τινος ἀποθάνῃ, καὶ ἥτις συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἀποκαλωσι τὸν ἰατρὸν φρονεῖ ἀπλοῦστατα, διότι ἐὰν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο ἐγένετο, τότε ἀφεύκτως ὁ ἀσθενὴς θά ἐσώζετο, ἀποτεινόμεθα πρὸς τὴν πεφωτισμένην καὶ συγχρόνως σκοτισμένην μερίδα τῆς κοινωνίας, φρονούντες ὅτι αὐτὴ θά συντελεῖ νὰ ἐκρίζωθῃσι προλήψεις καὶ ἰδέαι τινὲς παρὰ τῷ λαῷ ἄδικοι, ἀνόητοι καὶ ἐλεύθριοι περὶ ἰατρικῆς καὶ ἰατρῶν. Διότι πῶς εἶνε δυνατόν νὰ ἀποφανθῇ τις περὶ πράγματος οὗ τὴν ἐλαχίστην γνῶσιν δὲν ἔχει; πῶς θά ἀποφανθῇ τις περὶ νόσου ἢ θεραπείας, ὅταν δὲν ἔχη οὔτε μίαν στοιχειώδη γνῶσιν τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου; πῶς δύνανται τις νὰ εἴπῃ εἰς ἕνα ἀστρονόμῳ ὅτι ἔκαμε λάθος εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς του, ὅταν οὐδεμίαν γνῶσιν ἀστρονομίας ἔχει;

Δὲν ἐννοοῦμεν νὰ ὑπερασπίσωμεν ἀπολύτως τοὺς ἰατροὺς, ἐξ ὧν πολλοὶ ἀπολλὰς ἰσθίμους ψυχὰς εἰς "Ἄδην προΐψαν", ἀλλὰ διατεινόμεθα ὅτι πᾶς μὴ ἰατρὸς τότε μόνον θά ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ εἴπῃ, ὅτι εἰς ἰατρὸς τὸν ἀσθενὴ ἐφόνευσεν, ὅταν οὗτος χάριν θεραπευτικοῦ σκοποῦ τραβήξῃ μὴ πιστολιὰ εἰς τὸ στήθος τοῦ ἀρρώστου. Οὐδέποτε ἄλλοτε.

Εἶνε στυγματισμὸς τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος, ὅταν δὲν δύνανται νὰ κάμῃ τὸν ἀπλοῦστατον τῶν συλλογισμῶν καὶ ἀποφαίνεται περὶ νόσου, ἀστέρων ἢ μηχανικῆς, περὶ τῶν ὁποίων ἔχει τόσην γνῶσιν, ὅσην ἔχει εἰς ὄνυξ περὶ μωριῶν τινῶν τῆς κοινωνίας.

Μὴ ποιοῦσα καὶ ἡ *Ἡμερησία* τῆς Βιέννης ἐξαίρεσιν τοῦ ἄνω ρηθέντος κανόνος; καθ' ὃν δηλ. εἰς τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα δύναται νὰ συνυπάρχῃ ἡ βλακεία μετὰ ἰσχυρᾶς διανοητικῆς δυνάμεως, εἶπε τὴν ἀνοησίαν τῆς λίαν συντόμως ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτεθεῖσαν ἰδέαν τοῦ Κοῦπερ· εἶπεν ὅτι ἡ ἰδέα εἶνε τρελλή· καὶ ἄρα εἶνε τρελλή.

Θά προσπαθῆσωμεν ἐνταῦθα διὰ βραχείων νὰ ἀποδείξωμεν, ὅτι ὁ Κύων εἶνε δυνατόν νὰ μάθῃ νὰ ἀναγινώσκῃ. Ἄς εἴπωμεν ὅμως ἐν πρώτοις ὀλίγα περὶ τοῦ μηχανισμοῦ τῆς ὁμιλίας τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ ἄνθρωπος, ὡς γνωστὸν, κατὰ πολλοὺς τρόπους δύναται νὰ ἐκδηλώσῃ πρὸς τὰ ἐκτὸς τὰς ἰδέας του καὶ νὰ συνεννοῆται μετὰ τῶν ὁμοίων του.

Ἐν ἐκ τῶν τελεσφορωτέρων καὶ εὐκολωτέρων μέσων εἶνε τὰ ἡχητικὰ σύμβολα ἢ ἡχητικὰ εἰκόνες· τὸ μέσον τοῦτο ἐπίσης εἶνε τὸ προχειρότερον καὶ διὰ τὰ ζῶα· εἰς οἷοσδ' ἕποτε ἡχος ἀναρθρὸς παρὰ τοῖς ζῴοις, ἢ ἐναρθρὸς, ἥτοι λέξεις, παρὰ τοῖς ἀνθρώποις, εἰς ὠρισμένας περιστάσεις ἐκβαλλόμενος πρὸς παράστασιν ἐνὸς αἰσθήματος ἢ ἀντικειμένου τινὸς ἢ συμπλέγματος γεγονότων περιστάσεώς τινος (π. χ. αἰ φωναὶ αἰ ὅλας εἰδικαὶ παρὰ τοῖς ζῴοις ἐπὶ ἐπικειμένου κινδύνου κτλ.) ἐναποταμιεύεται εἰς ὠρισμένα μέρη τοῦ ἐγκεφάλου καὶ συνδέεται μὲ πράξεις ἐκτελουμένας πάντοτε ὑπὸ τοῦ ζώου, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ὑπάρξεώς του ἢ τῆς ἀτομικῆς ἱκανοποιήσεώς του· ὁ αὐτὸς ἡχος ἐκπερῶμενος πάλιν ὅποτεδ' ἕποτε θά ὑπενθυμίσῃ πάλιν τὰς αὐτὰς πράξεις καὶ τὰ αὐτὰ αἰσθήματα εἰς τὸ ζῶον ἢ ἄλλας λέξεσι ὑπάρχῃ μνήμη τῶν ἡχητικῶν συμβόλων, τὰ ὅποια χραιμύουσιν εἰς τὸ ζῶον ἢ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸ νὰ ρυθμίζῃ τὰς πράξεις του ἢ νὰ συγκινῆται ἀναλόγως. Κατὰ τὰ πειράματα τοῦ Munk, Ferrier καὶ ἄλλων ἀφαιρεθέντων μεγάλων τεμαχίων ἐκ τῶν ὀπισθίων λοβῶν τοῦ ἐγκεφάλου τῶν Κυνῶν, παρετηρήθη ὅτι ἡ μνήμη τῶν εἰκόνων τῶν ὀπτικῶν ἐντελῶς ἐξηλείφθη, εἰς τρόπον ὥστε ὁ κύων δὲν ἠδύνατο

νὰ ἀναγνωρίσῃ ὄχι μόνον τὸν κύριόν του, ἀλλ' οὔτε ἐπικίνδυνα ἀντικείμενα νὰ ἀποφεύγῃ, οἷον τὸ πῦρ, ἀπειλὴν διὰ ράβδου· δὲν ἠδύνατο νὰ ἐννοήσῃ τὴν σημασίαν τῆς τροφῆς καὶ ἐστέκετο ἀπαθὴς ἀπέναντί της· ἢ ἐὰν ἐτίθετο εἰς τὸ στόμα του ἡ τροφή καὶ ἐμάσσα ἀντανεκλαστικῶς, συγχρόνως δὲ ἔθετον καὶ τὸν πόδα του εἰς τὸ στόμα, ἔπραττε πάλιν πὸ αὐτὸ, χωρὶς νὰ δύναται νὰ ἐννοῇ τὴν σημασίαν τοῦ ποδός του· ἔχασε δηλ. τὴν μνήμην ὄλων τῶν εἰκόνων, αἷτινες ρυθμίζουσι τὰς πράξεις τοῦ καθημερινοῦ βίου του.

Ἀφρηρῆθαι καὶ μέρος τοῦ κροταφικοῦ λοβοῦ, ὁπότε δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν φωνὴν τοῦ κυρίου του, ἢ νὰ συγκινῆται ἀκούων φοβερόν π. χ. κρότον κ.τ.λ. καὶ ἐν τούτοις ἐβλεπε καὶ ἤκουε.

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ κατὰ τὴν γνωστὴν πλέον εἰς ὄλους νόσον ἢ μᾶλλον βλάβην, τὴν λεγομένην Ἀμνησίαν, εἴτε τὴν τύφλωσιν τῶν λέξεων ἢ τῶν ἀντικειμένων, ἥτις συμβαίνει, ὅταν βλαβῇ ὁ τρίτος κυρίως ἀριστέρος γύρος τοῦ μετωπικοῦ λοβοῦ· δὲν δύναται δηλ. ὁ ἄνθρωπος νὰ ὁμιλήσῃ, διότι οὐδεμίαν λέξιν ἐνθυμεῖται· ἐὰν δὲ τῷ εἴπῃ τις τὴν λέξιν καὶ τὸν παρακινήσῃ ἀμέσως νὰ τὴν ἐπαναλάβῃ, ὁ ἀσθενὴς δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ τὸ κάμῃ· ἔχασε τὴν μνήμην τῶν ἡχητικῶν εἰκόνων. Ἡ ἐὰν τῷ προσφέρῃ τις νὰ ἀναγνώσῃ ἐν βιβλίῳ, ἂν καὶ βλέπῃ τὰ γράμματα, ἐν τούτοις δὲν γνωρίζει τί σημαίνουν καὶ τῷ φαίνονται, ὅπως θά ἐφαίνοντο εἰς ἡμᾶς τὰ γράμματα μιᾶς γλώσσης, ἣν δὲν γνωρίζομεν· ἔχασε δηλ. καὶ τὴν μνήμην τῶν ὀπτικῶν εἰκόνων.

Ἐκ παθολογικῶν λοιπὸν ἀλλοιώσεων καὶ ἐκ πειραμάτων γίνεται κατάδηλον, ὅτι ἐναποταμιεύονται αἱ ἐξωτερικαὶ ἐντυπώσεις εἰς ὠρισμένα μέρη τοῦ ἐγκεφάλου παρὰ τε τοῖς ζῴοις καὶ τοῖς ἀνθρώποις· εἶνε ἐπίσης ἀποδεδειγμένον ἰδίως ἐκ τῶν ἐργασιῶν τοῦ καθηγητοῦ Μέϋνερ ὅτι ἀνατομικῶς ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ ἐγκεφάλου συνδέονται μετ' ἀλλήλων καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις διὰ τοῦ συστήματος τῶν ἰνῶν τοῦ ἀμοιβαίου συνδέσμου, καὶ ἐπομένως ἐὰν βλαβῶσι ἐστίαί τινὲς ἢ κύτταρα ἢ ἴνες, ἐλαττοῦται ἢ καταστρέφεται ἢ ὅλη ἁρμονία τῆς λειτουργίας τοῦ ἐγκεφάλου ὡς στηριζομένη εἰς τὴν σύνδεσιν καὶ σύμπραξιν ὄλων τῶν μερῶν αὐτοῦ. Ἡ διάνοια οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ τὸ ἄθροισμα ὄλων τῶν ἐντυπώσεων τῶν ἐισερχομένων διὰ τῶν θυρῶν τῶν αἰσθητηρίων ὀργάνων, αἱ ἐντυπώσεις αὐταὶ ἐναποταμιεύονται καὶ μένουν, ὡς εἰς φωτογραφικὴν πλάκα ἢ εἰκὼν, πρὸ πάντων ὅταν πολλάκις ἐπαναληφθῶσι, καὶ συνδέονται μετ' ἀπειρῶν ὁδῶν μεταξύ τῶν· εἶνε δὲ συμφωνοὶ πρὸς τὴν πραγματικότητα ἥτοι τὰ συμβαίνοντα ἐν τῷ ἐξωτερικῷ κόσμῳ μόνον μετὰ πικρέλευσιν πολλῶν ἐτῶν, διὰ τῆς πείρας δηλαδή ἀποκτωμένης τῇ βοηθείᾳ τῆς μνήμης· καὶ σχηματίζεται βαθμηδὸν πλοῦτος γνῶσις καὶ ἄρα συμπερασμάτων, πάντοτε μέσον τῶν αἰσθήσεων ἢ μίᾳ στοιχειώδους γνῶσις κατ' ὀλίγων διορθοῦται ὑπὸ ἄλλας νέας καὶ ἐπαυξάνεται, συσσωρεύονται ἐπὶ τέλους πολλαὶ καὶ γίνονται συνθετώτεροι, εἰς τρόπον ὥστε ἐπιτρέπουσιν εἰς τὸ ζῶον νὰ κινῆται ἐλευθέρως εἰς τὸν ἐξω κόσμον, χωρὶς νὰ βλάπτηται ἢ ἀτομικότης του, ὅπερ τότε μόνον κατορθοῦται, ὅταν αἱ πράξεις του εἶναι ἐν πλήρει ἁρμονίᾳ μετὰ τῶν ὑπὸ σταθερῶν νόμων διεπομένων φαινόμενων τῆς φύσεως. Ἐκ τούτου ἐξάγεται ὅτι ὁ ἐγκέφαλος εἶνε ὄργανον κατ' ἐξοχὴν λόγικόν, ὡς λέγουσιν οἱ Γερμανοὶ Schluss apparat· ἀκριβῶς δὲ πρὸς ταύτην ἐργασίαν παρατηροῦμεν ὅτι καὶ ἡ φυσιολογικὴ ιδιότης του ὡς καὶ ἡ ἀρχιτεκτονικὴ του, ἢ ἀνατομικὴ δηλαδή κατασκευὴ, εἶνε πεπλασμένη· ἐὰν εἶχεν ἄλλως, τότε οὐδ' ἐπὶ

βραχύν χρόνον θά ἡδυνάμεθα νὰ ζήσωμεν, διότι ἢ θά ἐκτιθέμεθα εἰς τὰ βλάπτοντα τὸν ὄργανισμὸν ἡμῶν ἀντικείμενα τοῦ ἐξω κόσμου, ἢ θά ἀπεφεύγομεν αὐτὰ ἀενάως τρεπόμενοι εἰς φυγὴν ὡς μαινόμενοι· καὶ τῶντι συμβαίνει τοῦτο εἰς παθολογικὰς περιστάσεις εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ τὰ ζῶα, ὅταν λειτουργικῶς ἢ ὀργανικῶς βλαβῆ τὸ λογικὸν ὄργανον, τὸ **Schluss apparat**· οὕτω οἱ ἡλίθιοι ἢ καὶ τὸ μὴ ἀναπτυχθέν ἐτι βρέφος, εἰσάγουσι πῦρ εἰς τὸ στόμα, ἢ ἄπτονται αὐτοῦ, ἢ καταπίνουσι ἢ καὶ ἀποπειρῶνται νὰ καταπίωσι πᾶν τὸ προστυχὸν ἐὰν ὑπάρχῃ ἄφθονον ὕδωρ, εἰσέρχονται ἐντὸς αὐτοῦ καὶ πνίγονται ἢ ρίπτονται ἐκ τοῦ παραθύρου νομίζοντες ὅτι δύνανται νὰ βαδίσωσιν εἰς τὸν ἀέρα κτλ. κτλ. ἀπολέσαντες δηλαδὴ ἢ μὴ κεκτημένοι οὐδεμίαν μνήμην τῶν ἐξωτερικῶν ἐντυπώσεων, εἰκόνων, ἤχων, αἰσθήσεων, ἅτε μὴ ἐναποταμιευμένων εἰς τὸν ἐγκέφαλον διὰ τὴν καταστροφὴν ἢ μὴ ἐντελῆ ἀνάπτυξιν τῶν στοιχείων αὐτοῦ.

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τινὰς πρᾶφρονας· τὸ αὐτὸ εἰς τὸν ἀφηνίσαντα ἵππον ἢ εἰς τὸν τὸ πείραμα τοῦ Μοῦνκ ὑποστάνα κῦνα κτλ.

Ἐκ τούτου ὁμως δὲν ἐπιτεταί ὅτι ὁ ἄνθρωπος πρέπει ἀπολύτως νὰ εἶνε λογικὸς· διότι τὰ φαινόμενα τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου εἶνε τόσον ἀπειράριθμα καὶ ἡ σχέσις αὐτοῦ τόσον ποικίλη, ὥστε ἢ ἀκριβῆς διερμηνεύσεις ὄλων ἀποβαίνει ἀδύνατος· διὸ καὶ ἂν ἀφαίρεση τις στοιχειώδεις τινὰς γνώσεις τὰς παρεχομένας τῷ ἀνθρώπῳ διὰ τῶν αἰσθήσεων πάντοτε κατὰ τὸν αὐτὸν ὅμοιον τρόπον καὶ ρυθμιζούσας ὁμοιομόρφως τὰς στοιχειώδεις πράξεις τῶν ἀτόμων τὰς ἀπαιτούμενας ἀπαραιτήτως πρὸς ὑπαρξίν αὐτοῦ, αἱ λοιπαὶ θά εἶνε αἰωνίως διάφοροι, ὅταν πρόκηται νὰ ἀποπειρώμεθα τὴν λύσιν ἢ τὴν ἐρμηνεῖαν τῆς ἀπίεως πολυπλόκου σχέσεως τῶν φαινομένων τοῦ ἐξω κόσμου ἢ τοῦ ζητημάτων κοσμογονικῶν, φιλοσοφικῶν, κοινωνικῶν, πολιτικῶν κ.τ.λ. διότι αἱ γνώσεις ὄλων τούτων εἶνε ἀπίεως πολυσύνθετοι, καὶ τὸ συμπέρασμα δὲν ἐξέρχεται εὐκόλως, ἢ δύνανται νὰ ἐξέλθῃ διὰ διαφόρων ὁδῶν. Ἐξ οὗ καὶ αἱ ἀνοησῖαι.

Δὲν ὑπάρχει εἰς θνητὸς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς ὅστις νὰ μὴ εἶπεν εἰς τὸν βίον του πολλὰς ἀνοησίας ἀποτροπαίας μεγάλας καὶ ὅστις δὲν ἔγνω πολλῶν ἀνόητων νόον, ἀπὸ ἐνὸς γένειο μέχρι ἐνὸς ἀπλουστάτου Χίου Μισὲ Τζανῆ!!

Μετὰ θάνατον ὅλοι εἴμεθα σοφοί, διότι δὲν ὀμιλοῦμεν! Λός μοι ἐν κρανίον ἀπίεων διαστάσεων, καὶ τὸ ἀπειρον θά ἐννοήσω!

Ἄρκοῦμεθα ἐνταῦθα σήμερον εἰς τὴν βραχεῖαν ἐκθεσιν τοῦ στοιχειώδους μηχανισμοῦ τῶν παραλλήλων βίον τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ κυνός.

(ἔπιεται τὸ τέλος).

A...

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ

Σήμερον τὴν 9 ὥραν τῆς πρωίας ἐξῶθεν τοῦ καφενείου Ταρούση κατὰ τὴν ὁδὸν «Ἀθηνᾶς» ὁ ἀμαξηλάτης Γεώργιος Καλιτζής ἐνεκα προηγουμένων διενέξεων καὶ λογομαχιῶν ἐτραυματίσθη κάτωθεν τοῦ ἀριστεροῦ μαστοῦ δι' ἐγχειριδίου ἐλαφρῶς τὸν γυναικάδεφόν του Λεων. Εὐσταθίου ἐξ Ἄρ-

γους ἐπίσης ἀμαξηλάτην. Ὁ αὐτοεργὸς συνελήφθη ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν σκοπῶν τοῦ Γ' καὶ Δ' τμήματος.

Ὁ Ἰω. Γεωργαντόπουλος ἔμπορος ἐν Σύρῳ καὶ προσωρινῶς διατρίβων ἐνταῦθα κατήγγειλλε σήμερον εἰς τὸν ὑπάστυνόμενον τοῦ ΣΤ' τμήματος, ὅτι ὁ ὑπηρετὴς τοῦ Ἰωάννου Ἀρμπελά κατὰ διαφόρους καιροὺς καὶ ἐσχάτως ἐνταῦθα τῷ ἀφῆρσεν εἰς χρήματα καὶ εἰς διάφορα πράγματα ἐν ὄλῳ δρ. 1400 περίπου. Ὁ ὑπάστυνόμενος οὗτος συνέλαβε τὸν ὑπηρετὴν τούτον καὶ κατέσχεν ἐπ' αὐτοῦ διάφορα ἐκ τῶν κλοπιμαίων πραγμάτων, ἐξακολουθεῖ δὲ τὴν περὶ τούτου ἀνάκρισιν.

Ἐν Πειραιεὶ χθὲς ὥρα 8 τῆς ἐσπέρας, ὁ Σπυρ. Σπυρίπουλος, ἐρίσας πρὸς τὸν Ἰωάν. Νικολάου ἐτραυματίσεν αὐτὸν ἐλαφρῶς διὰ ξύλου κατὰ τὴν κεφαλὴν.

Οὐδείς προσεβλήθη χθὲς ἐξ εὐλογίας ἐνταῦθα, ἐν Πειραιεὶ δὲ ὁ Ἰωάν. Μπεζετσέτης, ἐτῶν 2 καὶ μετηνέχθη εἰς Κάνθαρον, ἐξ ἀνεμοεολογίας δὲ ἡ Μπίλιου Βασιλείου, μνηθῶν 9, περιορισθεῖσα διὰ φύλακος.

ΕΛΛΗΝ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ Δ. Π. ΓΟΥΔΗ
ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Δευτέρα	ὥραν 7 π. μ.	Διὰ Καλαμάτιον καὶ ἐκ Κορίνθου κατ' εὐθείαν δι' Αἴγιον, Πάτρας, Ζάκυνθον, Κυλλήνην, Κατάκολον, Μάραθρον, Πύλον, Κορώνην, Νησίον, Καλάμας, Γύθειον, Λεωνίδιον Σπέτσας, Ἰθράν καὶ Πειραιᾶ.
Δευτέρα	» 6 π. μ.	Δι' Αἴγιον, λουτρὰ Μεθάνων Πόρον, Ἰθράν, Σπέτσας, Χέλιον, Ἀστρός, καὶ Ναύπλιον.
Τρίτη	» 7 π. μ.	Λαγύριον, Ἀλιβερίου, Χαλκίδα, Λιμνηλοτρὰ Αἰδηψοῦ, Ἀταλάντην, Στυλίδα, Ὠραϊοῦ, Ἀλυμυρὸν καὶ Βῶλον.
Τετάρτη	» 6 π. μ.	Δι' Αἴγιον, λουτρὰ Μεθάνων Πόρον, Ἰθράν, Σπέτσας, Χέλιον καὶ Ναύπλιον.
Παρασκευή	» 6 π. μ.	Ἰθράν, Σπέτσας, Λεωνίδιον, Γύθειον, Καλάμας, Νησίον, Κορώνην, Πύλον, Μάραθρον, Κατάκολον, Ζάκυνθον, Κυλλήνην, Πάτρας, Αἴγιον, Κορίνθον, Καλαμάτιον καὶ Πειραιᾶ.
Παρασκευή	» 6 π. μ.	Διὰ Λαγύριον, Ἀλιβερίου, Χαλκίδα, λουτρὰ Αἰδηψοῦ, Στυλίδα καὶ Βῶλον.
Σάββατον	» 6 π. μ.	Δι' Αἴγιον, λουτρὰ Μεθάνων Πόρον, Ἰθράν, Σπέτσας, Χέλιον, Ναύπλιον,

ΒΟΗΘΟΣ

Ζητεῖται εἰς τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν Αἰόλου ὑπὸ τὴν μεγάλην οἰκίαν Μετᾶ κουρείον **Φελίππου Γεωργαντά**.